

การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10
ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

Management of student development activities According to the
perception of teachers in Network Center 10, Chum Phuang, Nakhon
Ratchasima Primary Educational Service Area Office 7

อภิเชษฐ์ ทาพิลา¹, วิรลพัชร วงศ์วัฒน์เกษม²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 2) เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำนวน 159 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปเครจซี่และมอร์แกน และการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 และมีความเชื่อมั่นของแบบสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. ครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

¹ นักศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
วิทยาลัยนครราชสีมา

² อาจารย์ที่ปรึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
วิทยาลัยนครราชสีมา

3. ครูที่อยู่ขนาดของโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การบริหารจัดการ, กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน, ครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the management of student development activities a According to the perception of teachers in Network Center 10, Chum Phuang, Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office, Region 7 2) to compare the management of student development activities According to the perceptions of teachers in the network center 10, Chum Phuang, Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office, Region 7, classified by location. and the size of the school The sample group used in the research was 159 teachers in Network Center 10, Chum Phuang, Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office 7, conducted by simple randomization The research tool was a 5-point estimation scale questionnaire with a concordance index between 0.67-1.00 and a confidence value of the entire test of 0.96. Statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, deviation. Standard deviation and F-test

The results of the research were:

1. Management of student development activities According to the perceptions of teachers in the network center 10, Chum Phuang, Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office 7, the overall opinions were at a high level.

2. Teachers with different positions have opinions on the management of student development activities According to the perception of the teachers in the Network Center 10, Chum Phuang, Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office, Region 7, overall and each aspect was not different.

3. Teachers at different school sizes have opinions on the management of student development activities According to the perception of the teachers in the Network Center 10, Chum Phuang, Nakhon Ratchasima Primary Educational Service Area Office, Region 7, overall and each aspect was not different.

Keywords: Management, Student Development Activities, Teachers in Network
Center 10 Chum Phuang

บทนำ

สังคมโลกปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เพื่อให้ทัดเทียมกับสังคมอารยธรรมนานาชาติประเทศที่เจริญก้าวหน้าและก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพื่อให้คนไทยมีความพร้อมที่จะเป็นพลวัตรในการแข่งขันโลก การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องพัฒนาเยาวชนของชาติ ให้สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างสมบูรณ์ ซึ่งการศึกษาเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการพัฒนาเยาวชนของชาติเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 มาตรา 6 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 22 ได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่ต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนเป็นมีความสำคัญ มีความรู้ มีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และมาตรา 23 การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม และบูรณาการตามความเหมาะสม และมาตรา 24 ให้สถานศึกษาจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้และปลูกฝัง คุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและลักษณะที่พึงประสงค์ ของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วก่อให้เกิดผลดีผลเสียต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน วิธีการดำเนินชีวิตให้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564)

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นส่วนหนึ่งในระบบการศึกษาไทยของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนในฐานะเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกของความเป็นคนไทยและพลโลก ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีทักษะพื้นฐาน มีเจตคติที่จำเป็นในการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ การพัฒนาที่สำคัญ คือ การพัฒนาทั้งเป็นองค์รวมทุกด้าน เพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีพื้นฐานทางจริยศาสตร์ความเป็นคนดีทั้งร่างกายอารมณ์ สังคม และสติปัญญา ผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องสร้างองค์ความรู้ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา

ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ในโครงสร้างของหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคมเสริมสร้างการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการบูรณาการองค์ความรู้ ทักษะและเจตคติ ที่เกิดจากการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียนมาปฏิบัติเพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2551 และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดฯ(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นส่งเสริมความรู้ ทักษะและประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนนอกเหนือจากการเรียนใน ห้องเรียนตามปกติ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเดิมเรียกว่ากิจกรรมเสริมหลักสูตร (Co - Curriculum Activites) แต่ได้มีผู้ใช้ "กิจกรรมเสริมหลักสูตร"แตกต่างกันออกไปให้สอดคล้อง กับความหมายของคำ ว่า "หลักสูตร" เช่นคำว่า กิจกรรมนักเรียน ปัจจุบันความหมายของหลักสูตรได้เปลี่ยน ไปตามสภาพ ของสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางวิชาการ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ดังนั้น คำว่า "กิจกรรมเสริมหลักสูตร" จึงเปลี่ยนไปเป็น "กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน" ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้อ้างถึงกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนว่าเป็นกิจกรรมที่จัดอย่างเป็นกระบวนการด้วย รูปแบบวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญาอารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรมจริยธรรม ระเบียบ วินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้และ อยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

หนึ่งในพฤติกรรมความรุนแรงซึ่งอยู่คู่สังคมในทุกวัฒนธรรมมาเป็นระยะเวลานานก็คือการ กลั่นแกล้ง หรือการรังแก (Bullying) ซึ่งถือเป็นหนึ่งในอาชญากรรมที่แทรกซึมในทุกพื้นที่ไม่ว่าแม้แต่ ในสถานศึกษาโดยความรุนแรง และการกลั่นแกล้งในโรงเรียนนั้น ไม่ได้จำกัดพื้นที่เฉพาะภายใน ห้องเรียนเท่านั้น หากแต่สามารถเกิดขึ้นภายในบริเวณพื้นที่ต่าง ๆ รอบโรงเรียน เมื่อเดือน มกราคม 2561 พบว่า ประเทศไทย มีสัดส่วนระดับความรุนแรงทางพฤติกรรมการกลั่นแกล้งเป็นอันดับ 2 ของโลก การกลั่นแกล้งเป็นจุดเริ่มต้นและเป็นการปลูกฝังเด็กในด้านการใช้ความรุนแรง การทำร้ายกัน ซึ่งมีผลกระทบทางลบด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ต่อเด็กทั้ง 2 ฝ่าย ซึ่งเป็นผู้ที่ กระทำและผู้ถูกกระทำ โดยผู้ถูกกระทำ มักจะเครียด ซึมเศร้า ไม่อยากไปโรงเรียน มีปัญหาการเข้า สังคมหากถูกกดดันที่รุนแรงหรือเรื้อรังในระยะยาวจะนำไปสู่การทำร้ายผู้อื่นเพื่อแก้แค้น การทำร้าย ตนเอง อาจจะรุนแรงถึงการฆ่าตัวตาย ขณะที่ผู้กระทำ เมื่อได้ทำบ่อยครั้งจะกลายเป็นนิสัยเคยชิน มีปัญหาบุคลิกภาพแบบใช้ความก้าวร้าว ใช้ความรุนแรงต่อผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกที่ทำผิดใช้ความรุนแรง แก้ไขปัญหา เป็นอันธพาลและเป็นอาชญากรต่อไปในอนาคตได้ (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข , 2561) สื่อที่รุนแรง การอบรมเลี้ยวดู การทุบตีทารุณโหดร้ายและครอบครัวแตกแยก ล้วนเป็นสาเหตุ สำคัญที่ทำให้เด็กเกรงและกลายเป็นอาชญากรได้ในที่สุด ปัจจุบันด้วยเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปทำให้ รูปแบบของการบูลลี่ เกิดความรุนแรงเพิ่มขึ้นแชร์การล้อเลียนอย่างรวดเร็ว ทำให้การถูกกลั่นแกล้ง

ไม่ได้อยู่แค่ภายในโรงเรียน จนส่งผลให้เด็กที่ถูกบูลลี่เลือกใช้ความรุนแรงเพื่อป้องกันตนเอง ทั้งนี้ จากงานวิจัยของกรมสุขภาพจิตพบว่า การใช้ความรุนแรง การกลั่นแกล้งหรือการบูลลี่ในประเทศไทย ติดอันดับ 2 ของโลกรองจากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งหมายความว่า การบูลลี่ในไทย มีระดับความถี่ที่รุนแรง นอกจากนี้ยังพบว่า อายุเด็กที่ถูกบูลลี่จะน้อยลงไปเรื่อย ๆ จากงานวิจัยยังพบอีกว่าเด็กที่รังแกคนอื่นมี พื้นฐานด้านการขาดอำนาจบางอย่าง ในวัยเด็ก ถูกการเลี้ยงดูเชิงลบ รวมถึงพันธุกรรมทางสมอง จนนำไปสู่การรังแกกลั่นแกล้งคนอื่นใน วัยที่โตขึ้น ซึ่งพฤติกรรมนี้จะเพิ่มขึ้นจนกลายเป็นความเคยชิน ทำให้แนบเนียน และรุนแรงขึ้น ส่วนเด็กที่ถูกบูลลี่ จะมีอาการซึมเศร้า ไม่อยากไปโรงเรียน ในบางราย อาจถึงขั้น คิดสั้น "ผู้ปกครองอย่าปล่อยให้เด็กเผชิญปัญหาเพียงลำพังต้องคอยสังเกตอาการและ สอบถาม เมื่อเด็กส่งสัญญาณที่ผิดปกติ เช่น ดุหงุดหงิด วิตกกังวลมีความกลัว ไม่อยากไปโรงเรียน ไม่อยากคุยกับใคร หรือมีร่องรอยตามร่างกาย ผู้ปกครองควรสร้างบรรยากาศแห่งความไว้วางใจ ชวนคุย ให้เขาเล่าปัญหาเพื่อช่วยหาทางออก หากกับครูที่ปรึกษา ข้อสำคัญ คือ การเป็นแบบอย่างที่ดี ทำให้ เด็กนำสิ่งเหล่านี้ไปแก้ปัญหา เลี้ยงดูเชิงบวก อาทิ ไม่เปรียบเทียบ ใช้คำพูดที่สุภาพ ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้เด็กลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการบูลลี่ได้ ทั้งนี้ อยากเสนอให้โรงเรียนมีมาตรการครู เน้นแนวปรึกษาปัญหา เปิดพื้นที่สำหรับเด็ก กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนในโรงเรียน เมื่อเกิดเหตุให้แจ้งทันที (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2563)

การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ซึ่งมีปัญหาในการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนดังนี้ 1) งบประมาณไม่พอเพียงสำหรับการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ เนื่องจากโรงเรียนจะ ได้รับงบประมาณตามจำนวนรายหัวของนักเรียน ทำให้มีปัญหาด้านแคลนทั้งครุภัณฑ์และอุปกรณ์การ เรียนการสอนที่จำเป็นโดยเฉพาะการขาดแคลนหนังสือเรียนและสมุดแบบฝึกหัด อีกทั้งอุปกรณ์ที่ใช้ใน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 2) จำนวนครูไม่ครบชั้นและครูบางส่วนขาดความรู้ ความเข้าใจเฉพาะทางใน กิจกรรมลูกเสือ – เนตรนารี ซึ่งครูไม่ได้รับการฝึกอบรมผู้บังคับลูกเสือ – เนตรนารี 3) กิจกรรมแนะ แนว โรงเรียนส่วนใหญ่ในในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ทำให้อัตราการบรรจุครูผู้ช่วยค่อนข้างน้อย และการ จัดสรรอัตราบรรจุครูผู้ช่วยส่วนใหญ่จะเป็นครูที่จบวิชาเอก 8 กลุ่มสาระ ทำให้ขาดครูที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในการแนะแนว หรือการใช้จิตวิทยาในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียน การศึกษาต่อ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม เป็นต้น 4) การขอโอนย้ายกลับถิ่นฐานบ้านเกิดของตนเอง เป็นจำนวนมาก ทำให้อัตราข้าราชการครูโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 เพิ่มมากขึ้น 5) ผู้ปกครองเด็กขาดความเอาใจใส่ลูกหลาน ของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กบางส่วนถูกพ่อแม่ทิ้งให้อยู่กับปู่ย่าหรือตายายเพื่อไปทำงานในเมือง เด็กเหล่านี้จึงขาดการดูแลอย่างใกล้ชิดทั้งจากครอบครัวและจากครู ปัญหาดังกล่าวทั้งหมดทำให้เด็กที่ ศึกษาอยู่ในโรงเรียนขนาดเล็กกลายเป็นเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษาไป โดยปริยาย และเมื่อเติบโต

ขึ้นมา ก็กลายเป็นกำลังคนที่ไม่มีความรู้ของชาติ หรือเป็นได้เพียงแรงงานไร้ฝีมือเท่านั้น (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7, 2564)

จากสภาพการการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรในโรงเรียนจะต้องมีทักษะ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนในฐานะเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกของความเป็นคนไทยและพลโลก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 เพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทั้ง กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ กำหนดนโยบายวางแผนปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพต่อผู้เรียนและสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 แตกต่างกัน
2. ครูที่อยู่ขนาดของโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษา ศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ในปีการศึกษา 2565 จากสถานศึกษาทั้งหมด 17 สถานศึกษา จำนวนครูทั้งสิ้น 272 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษา ศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 159 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, & Morgan, 1970 : 608) โดยการสุ่มอย่างง่าย

2.ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยโดยมุ่งศึกษาตามแนวคิดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ คือ 1) กิจกรรมแนะแนว 2) กิจกรรมนักเรียน 3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน

3.1.1 ตำแหน่ง

3.1.1.1 ครูผู้ช่วย

3.1.1.2 ครู คศ.1

3.1.1.3 ครู คศ.2

3.1.1.4 ครู คศ.3 ขึ้นไป

3.1.2 ขนาดของโรงเรียน

3.1.2.1 ขนาดเล็ก

3.1.2.2 ขนาดกลาง

3.1.2.3 ขนาดใหญ่

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยโดยมุ่งศึกษาตามแนวคิดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลาง

การศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553)ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ คือ

3.2.1 กิจกรรมแนะแนว

3.2.2 กิจกรรมนักเรียน

3.2.3 กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ดำเนินการระหว่างเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2565 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2565

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในสถานศึกษา ศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ในปีการศึกษา 2565 จากสถานศึกษาทั้งหมด 17 สถานศึกษา จำนวนครูทั้งสิ้น 272 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถานศึกษา ศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 159 คน โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, & Morgan, 1970 : 608) โดยการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ ตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาวิธีสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert)

3. ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถาม สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยยึดกรอบแนวคิดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ลักษณะ คือ 1) กิจกรรมแนะแนว 2) กิจกรรมนักเรียน 3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

4. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์แล้ว นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม โดยการหาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index Of Item Objective Congruence) โดยได้ค่าอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ตามข้อเสนอแนะ

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-Out) กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำนวน 3 โรงเรียน

8. คัดเลือกข้อคำถามที่มีความเหมาะสม มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่า 0.96

9. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือจากวิทยาลัยนครราชสีมา ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง ได้คืนทั้งหมด 159 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 ทั้งโดยภาพรวม รายด้าน และรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 30)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 จำแนกตาม ตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้ F-test (One way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe')

สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

1.1 ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์

1.2 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ความถี่ (Frequency)

2.2 ร้อยละ (Percentage)

2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

2.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 30)

3.1 F-test แบบ One way ANOVA

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมและรายด้าน

ด้านที่	การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	ระดับความคิดเห็น		แปลผล	อันดับ ที่
		$\bar{X}$	S.D.		
1	กิจกรรมแนะแนว	4.19	0.78	มาก	3
2	กิจกรรมนักเรียน	4.21	0.79	มาก	2
3	กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	4.22	0.83	มาก	1
ภาพรวม		4.21	0.82	มาก	

จากตารางที่ 1 แสดงว่า การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมนักเรียน ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 0.79) ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด คือ ด้านกิจกรรมแนะแนว ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.78)

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามตำแหน่ง

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 จำแนกตำแหน่ง ในภาพรวมและรายด้าน

การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p- value
กิจกรรมแนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	1.979	3	0.660	1.085	.357
	ภายในกลุ่ม	94.297	155	0.608		
	รวม	96.277	158			

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์
เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7
จำแนกตำแหน่ง ในภาพรวมและรายด้าน (ต่อ)

การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p- value
กิจกรรมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.719	3	0.240	0.381	.767
	ภายในกลุ่ม	97.472	155	0.629		
	รวม	98.192	158			
กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	0.269	3	0.090	0.127	.944
	ภายในกลุ่ม	108.995	155	0.703		
	รวม	109.264	158			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.785	3	1.262	1.920	.129
	ภายในกลุ่ม	101.866	155	0.657		
	รวม	105.651	158			

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์
เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7
จำแนกตามขนาดโรงเรียน ในภาพรวมและรายด้าน

การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	p- value
กิจกรรมแนะแนว	ระหว่างกลุ่ม	0.973	2	0.486	0.796	.453
	ภายในกลุ่ม	95.304	156	0.611		
	รวม	96.277	158			
กิจกรรมนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม	0.557	2	0.279	0.445	.641
	ภายในกลุ่ม	97.634	156	0.626		
	รวม	98.192	158			
กิจกรรมเพื่อสังคมและ สาธารณประโยชน์	ระหว่างกลุ่ม	2.399	2	1.199	1.751	.177
	ภายในกลุ่ม	106.865	156	0.685		
	รวม	109.264	158			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.930	2	0.465	0.692	.502
	ภายในกลุ่ม	104.721	156	0.671		
	รวม	105.651	158			

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ครูที่อยู่ขนาดของโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหาร
จัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10
ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่
ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์
รองลงมาคือ ด้านกิจกรรมนักเรียน ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นต่ำที่สุด คือ ด้านกิจกรรมแนะแนว ทั้งนี้
อาจเนื่องมาจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 ได้มีพัฒนา
ประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความพร้อม และส่งเสริม สนับสนุน
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา ตามความต้องการของ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 และของตนเอง เพื่อนำความรู้

ความสามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตามแนวทางนโยบายการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้ ทักษะจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของผู้เรียนมาปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาตนเองเพื่อเป็นคนดีมีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย และมีจิตสำนึกสาธารณะที่พึงามเป็นคนมีปัญญาในการใช้ทักษะชีวิต การคิด การสื่อสารการแก้ปัญหา และการใช้เทคโนโลยี และเป็นคนมีความสุขในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง โดยอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างสร้างสรรค์ในการปฏิบัติหน้าที่และการจัดการศึกษาของสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ 2553) สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง พบว่า 1) การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองอ่างทอง ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ครูที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 ได้เปิดโอกาสให้ครูและบุคลากรที่มีตำแหน่งในการทำงานต่างกัน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เป็นเป้าหมายและนโยบายที่ชัดเจน อีกทั้งผู้บริหารยังได้ส่งเสริม ผลักดันครูและบุคลากรให้มีปฏิบัติงานอย่างหลากหลาย ทำให้การรับรู้ในทักษะการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จึงไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพันธ์ แยมแสง (2564) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 พบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก โดยจำแนกตามตำแหน่ง พบว่า ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นูรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสายบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 พบว่า เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 จำแนกตามตำแหน่ง โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ครูที่อยู่ขนาดของโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารทุกโรงเรียนต่างต้องดำเนินงานบริหารจัดการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมือนกัน เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2562 และแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทั้งในกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมผู้เรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สุภัสสา เอี่ยมมุสิก (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 พบว่า การส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 ตามความคิดเห็นของ ข้าราชการครูจำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้อง กับงานวิจัยของ นูรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปัตตานี เขต 3 พบว่า เปรียบเทียบการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร สถานศึกษาในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3 จำแนก ตามขนาดของโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 กิจกรรมแนะแนว จากผลการวิจัยพบว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานแนะ แนว และกำหนดบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการแนะแนวไว้อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้น ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานแนะแนว และกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของ คณะกรรมการ ขั้นตอนการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน อีกทั้งนิเทศ กำกับ ติดตาม และสรุปผลกิจกรรม

1.2 กิจกรรมนักเรียน จากผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาครูให้มีความรู้และใช้สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้น ควรมีการส่งเสริมพัฒนาครู จัดอบรม สัมมนาให้ความรู้ วิธีการสร้างและใช้สื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมนักเรียน

1.3 กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ จากการทำโครงการ Project- based Learning ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการทำงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) การแก้ปัญหา และทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้น ควร ดำเนินการแต่งตั้งเป็นโครงการในหลักสูตรของสถานศึกษา แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบ และ ดำเนินการโครงการ Project- based Learning ให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการทำงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) การแก้ปัญหา และทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการ รับรู้ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7

2.2 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ ของครูในศูนย์เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7

2.3 ศึกษาความต้องการของผู้เรียนในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามการรับรู้ของครูในศูนย์
เครือข่ายที่ 10 ชุมพวง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7

เอกสารอ้างอิง

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2561). รายงานประจำปีกรมสุขภาพจิต พ.ศ. 2561.

นนทบุรี : กระทรวงสาธารณสุข.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. พิมพ์
ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

จุฬามาส โกลมรรค. (2556). การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมือง
อ่างทอง. สารนิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

นุรมาน พัทธ์สุขสันต์. (2564). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร
สถานศึกษาในอำเภอสายบุรีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต
3. การค้นคว้าอิสระมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏยะลา.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2563). “ห่วง!! พฤติกรรม "บูลลี่" เด็กไทยติด
อันดับ 2 ของโลก เกือบครึ่งคิดตอบโต้เอาคืน”. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2565. จาก
<https://www.dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=30148>.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 7. (2564). แผนพัฒนาข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต
7 ปีงบประมาณ 2564. นครราชสีมา : กลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(พ.ศ. 2564 - 2565) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : สำนัก
นโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สุภัชชา เอี่ยมมุสิก. (2565). “การส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2” การประชุมมหาดไทยวิชาการ
ระดับชาติและนานาชาติ, 13 : 2185-2200.

อรรถพันธ์ แยมแสง. (2564). “แนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาของ
ผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1”
วารสารวิจัยวิชาการ, 5(2) : 143-156.